

תולדות - קמן ע"ב

יעקב למעלה למעלה, ועשו למיטה למיטה. עוד, יעקב למיטה ולמיטה, ועשו למיטה. וכך על גב שפתותם והיה פאשָׁר תריד ופרקת עלו מעלה צווארך - מזוה של כאן למשה, אבל למשה לא כלום, שפתותם ובריהם הם כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. בא ראה, בשעה שהחיה לטל את ברוכותיהם יעקב ועשו, יעקב נטל חלקו של מעלה, ועשו נטל חלקו של מיטה.

רבי יוסי ברבי שמואון בן לקוני אמר לרבי אלעזר, כלום שמעת מאביך למאה לא התקימיו הברכות שברך יצחק את יעקב, ואיתן הברכות שברך יצחק את עשו בלם התקימיו? אמר לו, כל אותן הברכות מתקימות, וברכות אחרות שברך הקדוש ברוך הוא את יעקב. אבל מיד יעקב נטל למעלה, ועשו נטל למיטה. אחר כך כשיקום מלך המשפט, יטול יעקב למעלה ולמיטה, ויאבד עשו מן הכלל, ולא יהיה לו חלק ונחלה זו פרוץ בעולם, פמו שאמיר (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לחש וגוז. פדי שיאבד עשו מן הכלל, ויעקב ירש שני עולמות - העולם הזה ותעוולם הבא.

ובומן הנה פתוחה, שם וعلוי מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליה המלוכה. ההוא מלכו דעשו, נטול בהאי עולם, יהב ליה קדשא בריך הו (ס"א יהא לה לזרעא בריך הו) בלחודו. וכי השתקא לאו אידי מלכו מקדשא בריך הו, אלא אף על גב דשליט קדשא בריך הו לערילא ותפא, הא יהב לון לשאר עמים, לכל אחד ואחד חלק

ל��auf. יעקב לעילא לעילא. עשו לafka לafka.

זה, יעקב לעילא ותפא, ועשו לafka. ואף על גב דכתיב (בראשית כז) ויהי כאשר תריד ופרקת עלו מעלה צווארך. מהαι דהכא לafka, אבל לעילא לא כלום, דכתיב, (תהלים לב) כי חלק יי עמו יעקב חבל נחלתו. פא חז, בשעתה דشرو לנטל אברךן דלהון, יעקב ועשו. יעקב נטל חולקיה דלערילא, ועשו נטל חולקיה לafka.

רבי יוסי ברבי שמואון בן לקוני אמר לרבי אלעזר, כלום שמעת מאביך, אמאי לא אתקימי ברךן דברכיה יצחק ליעקב, ואיתן ברךן דבריך יצחק לעשו אתקימי בלהו.

אמר לייה, כל איתן ברךן מתקימי, וברךן אחרני דברכיה קדשא בריך הוא ליעקב. אבל מיד, יעקב נטל לעילא, ועשו נטל לafka. לבתר פריך קום מלכא ממשיחא, יטול יעקב לעילא ותפא ויתאביר עשו מכלא, ולא יהא ליה חולקא ואחסנא ודוכרנא בעלם, פמה דעת אמר, (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש וגו'. בגין דיתאביר עשו מכלא, וירית יעקב תריין עולםין, עלמא דין ועלמא דאת.

ובhai זמנא כתיב, (עובדיה א) וועלוי מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליה המלוכה. ההוא מלכו דעשו, נטול בהאי עולם, יהב ליה קדשא בריך הו (ס"א יהא לה לזרעא בריך הו) בלחודו. וכי השתקא לאו אידי מלכו מקדשא בריך הו, אלא אף על גב דשליט קדשא בריך הו לערילא ותפא, הא יהב לון לשאר עמים, לכל חד וחד חולק